Αἴτησις ἀναιρέσεως
τοῦ Δημοσίου ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἑδρεύοντος ἐν Ἀθήναις
κατὰ
Ἀλῆ Χασάναγα Κούρταλη, κατοίκου Χαλκίδος καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, περὶ ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1022 καὶ 50234 ε. ε. ἀποφάσεως τῶν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐπειδὴ αἱ ἀποδείξεις διεξήχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει θέματος ἀτελοῦς, τὸ δὲ ἐφετεῖον στηρίξαν τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τοιούτου θέματος, παρεβίασε τὰς περὶ ἀποδείξεως ἀρχὰς τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ ψευδῶς ἡρμήνευσε τὸ Ἐφετεῖον καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἐπειδὴ ἀμφότεροι οἱ ἄνω λόγοι ἐπάγονται ἀναίρεσιν.

Διὰ ταῦτα

καὶ τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκτεθησομένους λόγους, καλῶ τὸν ἀντίδικον νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρὸς συζήτησιν.

Ἐξαιτούμενος.

Νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως διὰ τὰ νόμιμα ἀποτελέσματα· καὶ

Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν.

Πᾶς ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τὰ περαιτέρω, παρακαλῶνται δὲ ὁ συντάκτης τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νέαι Ἰδέαι» νὰ καταχωρήσῃ ὁλόκληρον τὴν παροῦσαν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος του.

Ἀν Ἀθήναις τῇ 23 9βρίου 1881.

Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Δημοσίου
Σ. Κ. Μπαλάνος.

ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΝ
Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΥ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Παιδαγωγείου γνωστοποιεῖ ὅτι, παραιτηθέντος τοῦ δραστηρίου καὶ ἀόκνου κ. Γ. Ζαδὲ, καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς, ἀντεκατέστη οὗτος διὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ν. Κοντοπούλου, γνωστοῦ τοῖς πᾶσι διά τ τὰς ἐμβριθεῖς γνώσεις, τὰ συγγράμματα καὶ τὸν μειλίχιον αὐτοῦ χαρακτῆρα.

Δέχεται δὲ καὶ ἐξωτερικοὺς μαθητὰς, διημερεύοντας ἐν τῷ Παιδαγωγείῳ. [16δ—δ'.]

Γνωστοποιοῦμεν τοῖς καταναλωταῖς χάρτου, ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ ἐν Ἀθήναις πώλησις χάρτου πάσης ποιότητος τοῦ ἐργοστασίου σου ἀνετέθη ἀπὸ σήμερον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Ἀνέστην Κωνσταντινίδην «**Καταστήματα ὁ Κοραῆς**». Τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Β. Σ. Βαρουξάκης

ΟΙΝΟΣ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ
1 δρ. ἡ μπότζα — ἡ ὀκᾶ λεπ. 30
ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν
ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΩΝ
ἀπέναντι τῆς βρύσεως Λέκα.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΜΒΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Ἀριθ. 132. — ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ — **Ἀριθ. 132.**
πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Καπνοπωλείῳ καὶ Ταμβακοπωλείῳ εὑρίσκονται πάντα τὰ εἴδη τῶν καπνῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος πασῶν τῶν ποιοτήτων.

ΣΙΓΑΡΕΤΑ
παντὸς εἴδους ἀπὸ καπνὸν
Γενιτζὲ, Καβάλας, Σαμψοῦντος καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΙ
Γαλλίας, Ὁλλανδίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΑΙ
ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ, ΠΙΠΑΙ, ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ, ΠΟΥΡΑ, ΣΙΓΑΡΑ
καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρὸς κάπνισμα.
καὶ τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν καὶ διατήρησιν τούτων ἀναγκαῖα ἀγγεῖα
τούτων τιμαὶ μέτριαι.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΛΕΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
Η ΑΦΘΟΝΙΑ
ΑΝΤ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸ ἀλευροπωλεῖον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος κατασκευάζεται ἄρτος Α'. ποιότητος Σεμιγδαλίτης καὶ ἄλευρα πάσης ποιότητος, πάσταις καὶ ἅπαντα τὰ διὰ τὰς οἰκίας χρειώδη. Ὅθεν οἱ προσερχόμενοι θέλουσιν μένει εὐχαριστημένοι ἀπό τε τὴν τιμὴν καὶ **ποιότητα.** [19ι——γ']

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλ. ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. 6

ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 95 — **Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ** — ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 95

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήριο παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

Ρ. ΦΑΡΑΤΖΗΣ
Ὀδοντοϊατρός.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας οἰκίᾳ Ῥάλλη

ΕΝΘΕΣΙΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ὀδοντοστοιχίαι καὶ ὀδόντες ἁπλοῖ ἄνευ ἀγκυλῶν καὶ ἄνευ ἐλατηρίων.

Προθετικαὶ σκευασίαι διὰ τὸν οὐρανίσκον.

Ὀδόντες ἐπὶ τῶν ῥιζῶν στηριζόμενοι.

Καθαρισμὸς τῶν ὀδόντων καὶ ἀφαίρεσις τοῦ ταρτάρου.

Ἔμφραξις τῶν σεσηπότων ὀδόντων διὰ διαφόρων οὐσιῶν διὰ τοῦ καλλίστου καὶ ταχυτάτου τῶν μέσων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς.

Τιμαὶ μέτριαι. [17κε—6']

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΛΑΜΠΑΚΗ
(Ἀντικρὺ τοῦ κήπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Πλουτισθὲν ἀρτίως ἐκ τῶν καλλίστων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ἄριστα μηχανήματα καὶ χημικὰς σκευασίας δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους ἐργασίας ἤτοι:

Ἀντιγραφὰς ἀπὸ μικρῶν φωτογραφιῶν εἰς μεγάλας, ἐλαιογραφιῶν, τοποθεσιῶν, μνημείων, κήπων, ἀγαλμάτων, εἰκόνων δι' ἡμερολόγια καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, χειρόγραφα κτλ. Φωτογραφήσεις ἀτόμων οἱασδήποτε ἡλικίας ΑΚΑΡΙΑΙΩΣ.

Παρὰ μόνῳ τῷ καταστήματι τούτῳ ἐκομίσθη πρῶτον ὄντως ἐν Ἑλλάδι μηχανὴ πρὸς ἐκτέλεσιν μικροσκοπικῶν φωτογραφιῶν ἐν εἴδει γραμματοσήμου διὰ χρῆσιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων κτλ. πρὸς δρ. ν. 3 τὴν δωδεκάδα καὶ δρ. ν. 15 τὴν ἑκατοστύα.

Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀμερικανικοῦ χάρτου καὶ ἐστιλβωμένου.

Ἐργάζεται ὑπὸ οἱανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι 4 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Τιμὴ τῶν φωτογραφιῶν συνήθους μεγέθους δρ. ν. 8 ἢ 12 ἀς.

Σχολὴ φωτογραφικὴ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι.

Γίνονται δεκταὶ ἐργασίαι καὶ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος. [14ι—γ']

Ὁ κύριος **Λεοπόλδος** [illegible] ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ γνωστοῦ καὶ τόσον ἐπαξίως «ΤΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ» ἀφιερωμένου ἐπιπλοπωλείου γνωστοποιεῖ εἰς τὴν πολυάριθμον καὶ ἐκλεκτὴν αὐτοῦ πελατείαν, ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ εὐχαριστῇ καθ' ὅλα τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, μετεκαλέσατο ἐξ Εὐρώπης καὶ προσέλαβε εἰς τὸ κατάστημά του τέσσαρας ἔτι ἐπιτηδειοτάτους ἐπιπλοστρώτας. Ἐκόμισε δὲ καὶ πλουσιωτάτην συλλογὴν ὑφασμάτων πρὸς ἐπίστρωσιν ἐπίπλων καὶ πλείστους ὅσους σκελετοὺς τοιούτων, τῶν τελευταίων συρμῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες, θὰ εὕρωσιν ἐν τῷ Καταστήματί του καὶ καθέκλας ψαθοπλέκτους εἰς τιμὰς ἐκτάκτως συγκαταβατικάς. [1η—γ']

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ἡ ἐπίσημος κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 5 10βρίου 1881

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο ἐξεδόθη διατάγματι καὶ προστασίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ 1ος ἀρ. θὰ κερδίσει φιορ. 70,000	Οἱ 8 ἀκόλουθοι ἑκας. φιορ. 2,500
Ὁ 2ος ἀρ. θὰ κερδίσει » 25,000	Οἱ 5 ἀκόλουθοι » » 1,000
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος » 12,500	Οἱ 30 ἀκόλουθοι » » 500
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος » 5,000	Οἱ 100 ἀκόλουθοι » » 100

Τὸ ὅλον **3349** ἀριθμοὶ θὰ κερδίσωσι

Ἕκαστον πρωτότυπον γραμμάτιον στοιχίζει φρ. ΕΠΤΑ καὶ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Πέντε γραμμάτια στοιχίζουν μόνον **30** φράγκα·
20 γραμμάτια στοιχίζουν **100** φράγκα.

Ὁ ἀγοραστὴς **20** γραμματίων λαμβάνει δωρεὰν μίαν ὁμολογίαν ἑκατὸν φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας L'ASSURANCE FINANDIE τῶν Παρισίων.

Ἕκαστος ἀγοραστὴς θέλει λάβει ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς κληρώσεως, ἐν περιπτώσει δὲ κέρδους θέλει ἰδοποιηθεῖ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγράφου.

Ἐμβάσατε τὸ ἰσότιμον (διὰ συστημένης ἐπιστολῆς) εἰς χάρτινα τραπεζικά, εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπ' Εὐρώπης, εἰς χρυσὸν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα διὰ τὰ μικρὰ ποσὰ τὴν Atmministration du MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE, VIENNE (Autviche).

Ἐγγυώμεθα τὴν γνησιότητα μόνον τῶν γραμματίων τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἐπιθυμοῦσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ καταστήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀτυχεστέραν περίπτωσιν, ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν τῶν διὰ τὴν ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντων χρημάτων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ δωρεὰν, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ὅσαις εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤθελεν ἀγοράσει γραμμάτια ἑνὸς ἢ διαφόρων Λαχείων (φέροντα τὴν σφραγῖδα της) ἀξίας ἐν συνόλῳ ἑκατὸν διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, μίαν, δύο ἢ τρεῖς ὁμολογίας 100 φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας L'ASSURANCE FINANCIERE τῶν Παρισίων. Ἡ πληρωμὴ τῶν Ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐγγυημένη μὲ ὑποθήκην Γαλλικῆς προσόδου (Rente) καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰσὶν δὲ πληρωτέαι ἀνυπερθέτως ἑκάστη μὲ φράγκα **100** δυνάμει τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων ἢ προεξοφλήσεων. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης πελάται τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» δὲν χάνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντα χρήματα, καθότι ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἑνὸς ἔτους, κτλ. καὶ τὸ ἀργότερον ἐντὸς 45 ἐτῶν (δυνάμει τῶν προεξοφλήσεων) θὰ ἀθοῦν ἀνυπερθέτως τὰ χρήματά των.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **1882** ἐκτελέσῃ ἑξαμηνιαίως δύο κληρώσεις τὴν **1ην Ἀπριλίου** καὶ τὴν **1ην Ὀκτωβρίου**, εἰς τὰς ὁποίας ἐνοῦνται ὅτι θὰ λάβωσι μέρος **μόνον αἱ δωρεὰν παρ' αὐτῆς δοθεῖσαι** ὁμολογίαι τῆς ἑταιρίας L'ASSURANCE FINANCIERE τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων **1** τοῖς ο/ο θὰ **τραβηχθῶσι** εἰς ἑκάστην **κλήρωσιν** δηλαδὴ ἐὰν τὴν 31 Μαρτίου τὸ σύνολον τῶν δωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται π. χ. **1966** ὁμολογίας, εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ κληρωθῶσιν **20** ὁμολογίαι ἐπίσης ἐὰν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1882 τὸ σύνολον τῶν παρ' ἡμῶν παραχωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται λ. χ. εἰς 2235 εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου θὰ κληρωθῶσιν **22** ὁμολογίαι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν πελατῶν μας **τοὐλάχιστον** εἷς τοῖς **100** κατ' ἔτος θὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως τὰ δι' ἀγορὰν γραμματίων χρήματά του καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως εἴτε κερδίσῃ εἴτε ὄχι εἰς τὸ Λαχεῖον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν κλήρωσιν τῆς 10 Αὐγούστου 4 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελατῶν μας ηὐνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης. Τούτων δύο μόνον εὐχεσθήθησαν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των. Ὁ Κύριος Γεωρ. Περσάκης διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου εἰς Πύργον καὶ ὁ Κύριος Χρ. Α. Ριγόπουλος εἰς Πάτρας. 18—20

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1093

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 24 Νοεμβρίου 1881 — ΤΡΙΤΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Νοεμβρίου —Συνεπείᾳ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἀνεφύη μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρουμανίας ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ λόγῳ τοῦ βασιλέως παραγράφου, τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν Δούναβιν, ἡ Αὐστρία διέκοψε τὰς πρὸς τὴν Ρουμανίαν διπλωματικὰς αὐτῆς σχέσεις μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Καλνόκη.

Ὁ Ρουστὰν ἐπιστρέφει ἐκ Τύνιδος εἰς Παρισίους· πιστεύεται δὲ ὅτι θέλει ἀντικατασταθῆ.

Reuter

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσι τὴν ἑξῆς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀνταπόκρισιν.

«Τὰ κινήματα τοῦ Arabi βέη ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιτηροῦνται μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς, μεθ' ἧς καὶ τὰ τοῦ Γαμβέττα ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ὅτε κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ βαϊραμίου, αὐτὸς μετὰ τῶν συντρόφων αὐτοῦ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε συνεντεύξεις πρῶτον μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τοῦ ἀμερικανοῦ προξένου, τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀμέσως ἐγένετο γνωστὸν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων τούτων οὐδόλως εἶναι ἐπαναστατικαί. Δεν εἶναι ἐκπληκτικώτεραι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πλείστων ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρουσιάζονται ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ὅ,τι δὲ ἐπιθυμοῦσιν, εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τάξεως ἀντὶ τῆς ἐπικρατούσης αὐθαιρεσίας. Οἱ τοῦρκοι ὑπάλληλοι, λέγει ὁ Arabi βέης, ὁ εὔγλωττος διερμηνεὺς τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν τῶν Ἀράβων, ἐξεπαιδεύθησαν ἐν σχολῇ αὐθαιρεσίας, καὶ κατὰ συνέπειαν ἄραβες δέον νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ἐκείνων. Τοῦτο εἶναί πως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ πράγματα, καθ' ὅσον ὁ νῦν πρωθυπουργὸς, ὁ ἀνὴρ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς, εἶναι γνησιώτατος τοῦρκος, καὶ μόνον δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως εἶναι Αἰγύπτιοι ἢ ἄραβες. Ὁπωσδήποτε τοιοῦτον εἶναι τὸ πρόγραμμα αὐτῶν. Δὲν εἶναι ἐκ συστήματος κατὰ τῶν Εὐρωπαίων. Ἀνομολογοῦσιν, ὅτι μέχρις οὗ οἱ ἰθαγενεῖς ἐκπαιδευθῶσι καὶ παρασκευασθῶσι διὰ τὴν διοίκησιν, οἱ Εὐρωπαῖοι θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι ἀπαραίτητοι ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐνδέχεται τὸ πρόγραμμα αὐτῶν νὰ ἦναι ἄριστον ἀλλὰ δὲν γινώσκουσι τί πράγματι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ζητοῦσι σύνταγμα, ἀλλὰ δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην προηγουμένης πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Θέλουσιν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνουσιν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἀγαθῶν δικαστηρίων δύναται αὕτη νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἀναμφιβόλως ὅλα ταῦτα ὑπεδείχθησαν ἤδη εἰς αὐτούς. Γινώσκω δὲ, ὅτι ἐξηγήθησαν διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ προξένου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ἀντιπροσώπου μεγάλης καὶ ἐλευθέρας χώρας οὐδὲν ἐχούσης ἐθνικὸν συμφέρον ἐν Αἰγύπτῳ, ἠδυνήθη νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτοὺς λίαν ἐλευθέρως. Περιέγραψεν εἰς αὐτοὺς πῶς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς κατήντησαν ὁποῖαι νῦν εἶναι διὰ μακρᾶς σειρᾶς ἀγώνων, καὶ εἶπεν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὑπομονῆς καὶ τοῦ πρὸς τὰς καθεστηκυίας ἀρχὰς σεβασμοῦ δύνανται καὶ οὗτοι νὰ ἐπιτύχωσι παρομοίου θριάμβου. «Ἐν τῷ μεταξὺ, προσέθηκε, «τὸ ὑμέτερον καθῆκον εἶναι πρόδηλον. Εἶσθε συνταγματάρχαι καὶ ὑπόχρεοι νὰ ὑπείκητε εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων ὑμῶν, καὶ νὰ ἀπαιτῆτε καὶ ὑμεῖς εὐπείθειαν ἀπὸ μέρους τῶν στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους διοικεῖτε.»

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνεντεύξεων τούτων ὑπῆρξεν εὐχάριστον. Οἱ συνταγματάρχαι πρῶτον διεβεβαίωσαν τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὸν Κεδίβην περὶ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν ἐκ Καΐρου εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτῶν στρατιωτικὰ σώματα. Ἐὰν θὰ μείνωσιν ἥσυχοι ἢ ἐὰν θὰ δυνηθῶσι νὰ μείνωσιν ἥσυχοι καὶ συνάμα νὰ διαφυλάξωσι τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἀσυνέτως οὗτοι προεκάλεσαν, μένει νὰ ἴδωμεν. Ἐπιτυχὴς καὶ ἀτιμώρητος ἀπειθαρχία ἀποτελεῖ γεγονὸς ἐπικίνδυνον.

Ἀναθεωροῦντες τὴν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ πραγμάτων κατάστασιν, ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι καὶ ἄλλα ὑπάρχουσι στοιχεῖα συγχύσεως ἐν τῷ τόπῳ. Τὸ κίνημα τῶν Ἀράβων κατὰ τῆς αὐθαιρέτου διοικήσεως τῶν Τούρκων ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότατον στοιχεῖον, ἀλλ' ὑπάρχουσι τοὐλάχιστον τρεῖς ἄλλοι παράγοντες οὓς δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι προσπάθειά τις καταβάλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ σουλτάνου. Ἡ προσπάθεια δὲ αὕτη διευθύνεται κατά τε τῆς διοικήσεως τῶν Εὐρωπαίων, καὶ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν τῶν Ἀράβων. Ὑποστηρίζεται ὑφ' ὅλων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συντηρητικῶν, οὕτινες ποθοῦσι τὸ παλαιὸν σύστημα καὶ ἀποστρέφονται τὴν ἐπικράτησιν τοῦ νόμου. Τόγε νῦν ἔχον οὐδεμίαν λαμβάνει ὑποστήριξιν παρὰ τοῦ Arabi βέη καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ, ἀλλ' ἤθελε καταστῇ ἐπικίνδυνος ἐὰν ἀπέκτα τὴν συνδρομὴν τοῦ θρησκευτικοῦ κόμματος. Ὑπάρχει ἔπειτα καὶ ἄλλη τις δύναμις, μόνη μέχρι τοῦδε ἐργαζομένη. Οἱ οὐλεμάδες οἱ σπουδασταὶ τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς σχολῆς, ἔχουσιν ἴδια φρονήματα. Μέχρις ἐπ' ἐσχάτων διετέλουν ἥσυχοι, ἀλλ' αἱ παταγώδεις διακηρύξεις τοῦ ἀραβικοῦ τύπου, καὶ ἀτυχής τις παράγραφος ἐν εὐρωπαϊκῇ τινι ἐφημερίδι, προὐκάλεσαν τὴν ἐνεργητικότητα αὐτῶν. Εὐτυχῶς περιῆλθον εἰς ἀμοιβαίας διενέξεις, καὶ δύο θρησκευτικοὶ ἀντίζηλοι διῄρεσαν τοὺς οὐλεμάδας εἰς δύο κόμματα, τὸ αἰγυπτιακὸν, καὶ τὸ τουρκικὸν, ἀλλ' οὐδέτερον τούτων ἐγκολποῦται ἀπροκαλύπτως τὸ ἀραβικὸν κίνημα ἢ ἀντίκειται εἰς τὴν τῶν εὐρωπαίων ἐπιρροήν. Ἐπὶ τέλους δὲ ὑπάρχει βλαβερά τις ἀλλὰ σπουδαία ὁμὰς δυσηρεστημένων εὐρωπαίων ζηλοτυπούντων τήν τε ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν ἐπιρροὴν, καραδοκούντων ν' ἁλιεύσωσιν ἐν θολοῖς ὕδασι, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιφέροντες τὴν σύγχυσιν ὁπουδήποτε δύνανται..

Τοιαύτη εἶναι, ὡς φρονῶ, ἐν συντόμῳ ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις. Τὸ κίνημα τῶν Ἀράβων, ὡς διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Arabi βέη, εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικόν. Φαίνεται οὗτος ἐννοῶν, ὅτι ἡ περὶ τὴν διοίκησιν βελτίωσις, ἣν ἐπιδιώκει δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ διὰ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν καὶ τοὺς εὐρωπαίους ἐλεγκτὰς καὶ διοικητάς. Ἡ ἰδέα δὲ αὕτη ἐνθαρρύνεται ὑπ' ἐκείνων οὓς συμβουλεύεται, καὶ μόνον τὸ θρησκευτικὸν κόμμα ἐνδέχεται νὰ παρεμποδίσῃ αὐτὸν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ. Τὸ τουρκικὸν κόμμα δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὰς συμπαθείας αὐτοῦ, οὔτε δὲ διατρέφει οὗτος ἔρωτα πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν εὐρωπαίων διχονοίας. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Arabi βέης θέλει δυνηθῇ νὰ κυβερνήσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας εἶναι ζήτημα σκοτεινὸν, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται.

Τὸ παρελθὸν σάββατον, ὁ Σὶρ Ἐδουάρδος Malet ἐποιήσατο ἀπὸ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως σπουδαιοτάτην διακοίνωσιν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἥτις μεγάλως θέλει συντελέσει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ ἀραβικὸν κόμμα ἀγαπητότερον παρὰ τοῖς Ἄγγλοις. Δικαίως ἢ ἀδίκως αἴσθημά τι διεδόθη, ὅτι ἐπέκειτο ἀγγλικὴ ἐπέμβασις. Ἡ ὑπὸ τῶν Γάλλων προσάρτησις τῆς Τύνιδος προὐκάλεσε τὴν ἰδέαν ταύτην) καὶ τελευταῖον ἔλαβε τὰς διαστάσεις ἐθνικοῦ πανικοῦ φόβου. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις οὐ μόνον ἐπισήμως ἀπέκρουσεν ἤδη πᾶσαν τοιαύτην ἰδέαν, ἀλλ' ἐν ἐκτενεῖ τινι ἐγκυκλίῳ ὁ λόρδος Γράνβιλλ ὑπέδειξεν, ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἀγαθὴ διοίκησις ἐν Αἰγύπτῳ θέλει πληρέστατα ἱκανοποιήσει πᾶν βρεττανικὸν συμφέρον, ἐθνικὸν ἢ ἰδιωτικόν. Βεβαίως ἡ διακοίνωσις αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προειδοποίησις, ὅτι πᾶσα ἐπάνοδος τῆς ἀταξίας καὶ πᾶς κίνδυνος ἀναρχίας ἤθελεν ἀναγκάσει τὴν Ἀγγλίαν ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς ἐνεστώσης αὐτῆς πολιτικῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διακοινώσεως ταύτης ἔσται ἐξαίρετον. Θέλει ἐνισχύσει τὰς χεῖρας τῶν ὑπὲρ τῆς τάξεως ἀγωνιζομένων. Θέλει κρατύνει τὴν ἐπιρροὴν, ἣν ὁ Σὶρ Μαλετ καὶ ὁ κ. Κόλ-

---

69=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=69

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ — ΔΙΚΗ ΓΙΑΣΤΟΥΡΑ

Ἑκάστη ἐπιβεβαίωσις τῶν τριῶν τούτων ἀνθρώπων, θεωρουμένων ὡς εἰλικρινῶν, διήγειρεν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ψιθυρισμοὺς, οὐδὲν καλὸν οἰωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου· οὗτος δὲ ἤκουε τοὺς καταμαρτυροῦντας, μετ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ θάμβους, ὅπερ, κατὰ τὸν δημόσιον κατήγορον, ἦτο τὸ κυριώτερον μέσον τῆς ὑπερασπίσεώς του. Μετὰ τὴν πρώτην μαρτυρίαν, οἱ πλησίον αὐτοῦ ἱστάμενοι χωροφύλακες τὸν εἶχον ἀκούσει εἰπόντα ἐντὸς τῶν ὀδόντων του, «Ὁ ἕνας. Καλά!» Μετὰ τὴν δευτέραν, εἶπεν ὀλίγον τι δυνατώτερον, καὶ σχεδὸν ὡς εἰ ἐχάρη, «Ὁ ἄλλος. Γειά σου καὶ σύ!» Μετὰ τὴν τρίτην, ἀνέκραξε· «Σία καὶ ἀράξαμε!»

Ὁ πρόεδρος ἀπηύθυνε τὸν λόγον πρὸς αὐτόν. — Κατηγορούμενε, ἤκουσες. Εἰς αὐτὰ τί ἔχεις νὰ εἰπῇς;

Ὁ κατηγορούμενος ἀπεκρίθη, — Ἔχω νὰ εἰπῶ, πῶς σία καὶ ἀράξαμε.»

Ἠγέρθη τότε μεταξὺ τοῦ πλήθους μέγας θόρυβος. Προφανῶς, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ἠρανισμένος.

— Κλητῆρες, εἶπεν ὁ πρόεδρος, ἀποκαταστήσετε σιωπήν. Κηρύττομεν πεπερατωμένην τὴν διαδικασίαν.

Κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ἔγινε πλησίον τοῦ προέδρου βιαία τις κίνησις, καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀνακράξασα. — Πρεβετᾶ, Βρωμοσπιτάκη, Ψαθομάνα! κυττάξετε κατὰ ἐδῶ.

Ὅσοι ἤκουσαν ταύτην τὴν φωνὴν ἔμειναν ἔκπληκτοι· τόσον θρηνώδης καὶ ἅμα φοβερὰ ἦτο· Πάντων τὰ ὄμματα ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος ὁπόθεν ἡ φωνὴ ἀνεδόθη. Κύριός τις μεταξὺ τῶν προνομιούχων οἵτινες ἐκάθηντο ὄπισθεν τῶν δικαστῶν, εἶχεν ἐγερθῇ, εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν τῶν δρυφάκτων ἅτινα διεχώριζον τοὺς δικαστὰς ἀπὸ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἵστατο ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης. Ὁ πρόεδρος, ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ κ. Γομαριάδης, εἴκοσιν ἄλλοι ἄνθρωποι ἐκ τῶν τοῦ ἀκροατηρίου, ἀνεγνώρισαν αὐτὸν, καὶ συγχρόνως ὅλοι ἀνέκραξαν, — Ὁ κύριος Μαγδαληνής!

Θ'.

Ο ΓΙΑΣΤΟΥΡΑΣ ΕΠΙ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΕΚΘΑΜΒΟΣ

Ἦτον αὐτὸς τῷόντι, ὠχρότατος, ὑποτρέμων. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ Ἄρρασον ἔτι φαιὰ κόμη του, παρέστη ὅλη λευκή. Ἐλευκάνθη ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἅπασαι αἱ κεφαλαὶ ἐστράφησαν πρὸς αὐτόν. Ἡ συγκίνησις ἐκείνη δὲν περιγράφεται. Κατ' ἀρχὰς τὸ ἀκροατήριον ἐδίστασε· τόσον γαλήνιος ἐφαίνετο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐνῷ ἡ φωνή του ἠκούσθη σπαραγμώδης, ὥστε τὸ πλῆθος δὲν ἐνόει ἀκριβῶς τί διέτρεχε. Ἠρώτα ὁ εἷς τὸν ἄλλον τίς προέφερεν ἐκείνους τοὺς λόγους. Δὲν ἐπίστευον ὅτι οὗτος ὁ ἥσυχος ἄνθρωπος ἔβαλεν ἐκείνην τὴν κραυγήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐπλησίασε πρὸς τοὺς μάρτυρας Ψαθομάναν, Πρεβετᾶν καὶ Βρωμοσπιτάκην, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· — Δὲν μὲ γνωρίζετε;

Ἔμειναν καὶ οἱ τρεῖς ἔκπληκτοι· ἀνένευσαν δὲ διὰ τῆς κεφαλῆς, ὅτι δὲν τὸν ἐγνώριζον· Τότε ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐστράφη πρὸς τοὺς δικαστὰς, καὶ εἶπεν ἡσύχως· — Κύριοι δικασταὶ, διατάξετε ν' ἀπολυθῇ ὁ κατηγορούμενος· Κύριε πρόεδρε, διατάξετε νὰ βάλουν ἐμὲ ὑπὸ κράτησιν. Ὁ ἄνθρωπος ὅπου ζητεῖτε, δὲν εἶνε αὐτὸς, ἀλλ' ἐγώ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιάννης Ἀγιάννης.

Δὲν ἠκούετο ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου οὔτε ἀναπνοή· τὸν γενικὸν θαυμασμὸν διεδέχθη σιγὴ πάνδημος. Ὅλους τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ κατέλαβεν ὁ θρησκευτικὸς ἐκεῖνος φόβος, ὃν αἰσθάνεται τὸ πλῆθος ὁσάκις ἐπιτελεῖταί τι μέγα καὶ σεπτόν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ προέδρου ἐν τούτοις περιεχύθη ὑπὸ συμπαθοῦς τινος λύπης· ἀντήλλαξεν οὗτος νεῦμά τι μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως, συνωμίλησεν ὀλίγον καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν δικαστῶν, ἔπειτα δὲ, ἀποταθεὶς πρὸς τὸ δημόσιον, ἠρώτησε μετὰ ἤθους ὑπὸ πάντων νοηθέντος, — Εὑρίσκεται ἐδῶ κανένας ἰατρός;

Ἔλαβε τὸν λόγον ὁ εἰσαγγελεύς. — Κύριοι δικασταὶ, εἶπε· τὸ ἀπροσδόκητον ὑπὸ τοῦ ὁποίου διαταράττεται ἡ συνεδρίασις, φέρει ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς εἰς αἴσθημα, ὃ περιττὸν νὰ ἐκφράσωμεν. Πάντες γνωρίζετε, ἐκ φήμης τοὐλάχιστον, τὸν ἀξιότιμον κ. Μαγδαληνῆν, δήμαρχον τῆς Μ. ἐπὶ Μ.. Ἂν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὑρίσκεται ἰατρός τις, παρακαλοῦμεν αὐτὸν μετὰ τοῦ κυρίου προέδρου, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἔλθῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Μαγδαληνῇ, καὶ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὁ κ. Μαγδαληνὴς δὲν ἀφῆκε τὸν εἰσαγγελέα νὰ τελειώσῃ τὸν λόγον· — Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶπε, κύριε εἰσαγγελεῦ, ἀλλὰ δὲν εἶμαι φρενοβλαβὴς, ὡς θὰ ἴδητε. Ἤλθετε εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ κάμετε ἕνα μέγα λάθος. Ἀπολύσετε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον· ἐκπληρῶ ἕνα χρέος ἱερόν· ὁ κατάδικος εἶμ' ἐγώ. Μόνος ἐγὼ βλέπω ἐδῶ σαφῶς τὰ πράγματα, καὶ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν. Ὅ,τι κάμνω αὐτὴν τὴν ὥραν, ὁ Θεὸς, ἐκεῖ ἐπάνω, βλέπει, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Εἰμπορεῖτε νὰ μὲ συλλάβετε, ἀφοῦ εἶμαι παρών. Ἔκαμα ὅμως ὅ,τι καλὸν ἐδυνήθηκα. Ἐκρύφθηκα ὑπὸ ἓν ἄλλο ὄνομα, ἐπλούτησα, ἐξελέχθηκα δήμαρχος· ἠθέλησα νὰ ἔμβω πάλιν μεταξὺ τῶν τιμίων ἀνθρώπων· ἀλλ' ὡς φαίνεται, τοῦτο δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ. Τέλος πάντων, εἶνε πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναμαι ἐδῶ νὰ ἐξιστορήσω· δὲν θὰ σᾶς διηγηθῶ τὸν βίον μου· μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ γνωστός. Ἔκλεψα, τῷόντι ἔκλεψα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου· εἶνε ἀληθές· ὡσαύτως ἀληθὲς καὶ ὅτι ἔκλεψα χρήματα τοῦ παιδιοῦ ἐκείνου τῆς Σαβοΐας, τοῦ Μιχαλάκη ὀνομαζομένου. Δικαίως σᾶς εἶπαν ὅτι ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ὑπῆρξε κάκιστος ἄνθρωπος.

βιν ἐκέκτηντο ἤδη ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Ὁ Σερὶφ πασᾶς ἐστηρίζετο ἤδη εἰς αὐτοὺς ἐν πάσῃ σπουδαίᾳ ὑποθέσει. Ὁ Arabi βέης καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ δὲν θέλουσι πλέον ἀμφιβάλλει περὶ τῶν προθέσεων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ ταραξίαι δύνανται νὰ περισταλῶσι.

Στρέψωμεν νῦν καὶ εἰς ἄλλα ἐπίσης σπουδαῖα ζητήματα. Οἱ ἐνταῦθα μεγάλως ἀνησύχησαν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκ Μέκκας εἰδήσεων. Ἡ χολέρα, ἥτις εἶχε σχεδὸν ἐξαφανισθῇ μεταξὺ τῶν προσκυνητῶν, ἔλαβεν αὖθις ἐπικινδύνους διαστάσεις. Ἀπὸ ὀκτὼ καθ' ἡμέραν ἡ θνησιμότης ἀνέβη εἰς 50, 150 καὶ ἐπὶ τέλους εἰς 250 καθ' ἡμέραν. Ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ παρῆλθε καὶ οἱ προσκυνηταὶ ἀναβαίνοντες εἰς 70,000 ἀνθρώπων, ὁδεύουσι νῦν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὁπόθεν θέλουσι διασκορπισθῇ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἓξ τούτων χιλιάδες εἶναι Αἰγύπτιοι καὶ πολλαὶ ὑπάρχουσι χιλιάδες, ὧν ὁ πρὸς ὃν ὅρος εἶναι ἡ Τουρκία, ἡ Μικρὰ Ἀσία, ἡ Συρία ἢ ἡ παραλία τῆς Ἀφρικῆς. Αἱ ἐνταῦθα ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, αἵτινες ἀποτελοῦσι διεθνὲς σωματεῖον, κατ' ἀρχὰς ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς προσκυνητὰς τὴν ἀπόβασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας. Τὸ δυσκατόρθωτον τοῦ τοιούτου μέτρου, ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τέλους νὰ ὁρίσωσι καθάρσεις διαφόρων χρονικῶν περιόδων, ἤτοι 15 ἡμερῶν διὰ τὸν σταθμὸν El. Wej, διὰ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, δέκα ἡμερῶν ἐν Tor, καὶ τελευταῖον τριῶν ἡμερῶν ἐν τοῖς φρέασι τοῦ Μωϋσῆ, παρὰ τῷ Σουέζ. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὁρισθείσης καθάρσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι ἐντεταλμένοι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τοῦτο· καὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ φόβου ἐρωτῶσιν ποία εἶναι ἡ ἀρχή, ἡ δυναμένη νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς στρατιώτας νὰ ἐκτελῶσι καθῆκον δυσάρεστον. Ὁπωσδήποτε τὸ ζήτημα ἔχει καὶ ἄλλην τινὰ φαιδροτέραν ὄψιν. Οἱ καλῶς γινώσκοντες τὴν χώραν δὲν φοβοῦνται περὶ δριμείας τινὸς ἐκρήξεως τῆς χολέρας. Πρῶτον ὁ χειμὼν ἐπέρχεται καὶ ἡ χολέρα οὐδέποτε ἐπεσκέψατο τὴν Αἴγυπτον εἰμὴ κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος. Πρὸ 16 ἐτῶν ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἡ ἀσθένεια αὕτη, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θέρους. Ὁ Νεῖλος ἐστερεῖτο ὕδατος· ἡ χώρα εἶχεν ὑποφέρει ἐκ τῆς ἐπιζωοτίας, ἥτις εἶχεν ἐξοντώσει 800,000 κτήνη, ὧν τὰ σώματα εἶχον μείνει ἄταφα ἢ ριφθῆ εἰς τὰς διώρυγας καὶ ὁ λαὸς ἐτρέφετο κάκιστα. Ὁ Νεῖλος εἶναι νῦν πλήρης, ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρός, ἡ χώρα εὐημερεῖ, ὁ λαὸς εὐπορεῖ, καὶ ἡ δημοσία ὑγεία εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐάρεστος. Ἡ θνησιμότης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἦτο πολὺ κατωτέρα τῆς ἐν Λονδίνῳ. Ὀφείλομεν ἐπίσης ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἡ τελευταία αὔξησις τῆς ἐν Μέκκᾳ θνησιμότητος συνέβη μετὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πάντες οἱ προσκυνηταὶ ἀναρριχῶνται εἰς τὸ ὄρος Ἀραράτ, καὶ ἕκαστος τούτων σφάζει ἓν πρόβατον εἰς ἀνάμνησιν τῆς θυσίας. Τοῦτο δὲ γίνεται ἄνευ ὑγειονομικοῦ τινος περιορισμοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ σώματα σήπονται, καὶ ὁ ἀὴρ ἐπί τινα χρόνον πληροῦται ὑπὸ δυσωδῶν ἀναθυμιάσεων. Ἀλλ' ὁ ἐκ τούτου κίνδυνος δὲν εἶναι εἰμὴ παροδικός. Ὅλων δὲ τῶν περιστάσεων λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος δι' ὑπερβολικὸν φόβον. Δὶς κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη παρουσιάσθη παραπλήσιός τις κίνδυνος, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη. Οἱ τοιοῦτοι κίνδυνοι θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχωσιν μέχρις οὗ αἱ εὐλαβεῖς τῶν προσκυνητῶν ἐπισκέψεις εἰς Μέκκαν καταργηθῶσιν».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ὁ ἐν Ἰταλίᾳ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ Ἀκουΐλας ἀπὸ 10)22 Νοεμβρίου.

Η ΕΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΙΣ ΕΘΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ε΄. **Κέραμοι καὶ ὕελοι.** — Ἡ ἀργιλλοπλαστικὴ καὶ κεραμικὴ ἐν γένει τέχνη, ὡς πᾶσα ἄλλη ἐπὶ τῆς καλλαισθησίας τὰ μάλιστα βατιζομένη, κέκτηται λαμπρὰς ἐν Ἰταλίᾳ παραδόσεις καὶ τίτλους εὐγενείας, ὧν πρῶτοι οἱ Ἐτροῦσκοι ἠξιώσαντο.

Ἐπὶ τῆς Ἀναγεννήσεως ἡ Φαεντία (Fayence) ἐκλέϊσεν ἑαυτὴν καὶ τὴν Χερσόνησον διὰ τῶν περιφήμων καλλιτεχνικῶν κεράμων της.

Σήμερον παρὰ τὴν Φλωρεντίαν ἵδρυται, γνωστὸν ἀπὸ τοῦ 1735, ἓν τῶν μεγίστων ἐν Εὐρώπῃ ἀργιλλοπλαστείων, τὸ τοῦ μαρκησίου Ginori, οἱ σιννοκέραμοι τοῦ ὁποίου ἐπ' ἐσχάτων ἁμιλλῶνται πρὸς τοὺς περιωνύμους τῶν Sèvres.

Ἓν τῶν ὡραιοτέρων, μᾶλλον ἐνδιαφερόντων διαμερισμάτων τῆς Ἐκθέσεως εἶναι τὸ τῶν κεράμων. Ἐνταῦθα ἡ Ἰταλικὴ φιλοκαλία ἐπιδείκνυται ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ ἁβρότητι, καὶ ἡ Τ έ χ ν η μειδιᾷ τὸ χαριέστερον αὐτῆς μειδίαμα, σκιρτῶσα, οὕτως εἰπεῖν, ἐν θελκτικῇ θυμηδίᾳ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λεπτοφυοῦς ἐκείνου κόσμου μυρίων χρωμάτων, μυρίων σχημάτων καὶ τύπων κομψῶν παραδόξων, νέων, φανταστικῶν, ἐκφραζόντων μίαν ἰδέαν ἢ μίαν τρέλλαν, ὑπονοούντων ἕνα σκοπὸν ἢ μίαν ἰδιοτροπίαν.

Δύο εἴδη τῆς βιομηχανίας ταύτης τὴν ἄνισον αὐτῶν ἀνάπτυξιν συγχρόνως ἐπιδεικνῦσι· πρωτεύει τὸ καλλιτεχνικόν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκθετῶν φαίνονται προτιμῶντες τὸ εἶδος τοῦτο· καὶ θαυμάζει τις τὰς ἐντελεστάτας ἀπομιμήσεις ἀρχαίων ἀγγείων ἢ πινακίων ἢ ἄλλων ἐξ ἀργίλλης σκευῶν τῆς Φαεντίας, τοῦ Οὐρβίνου, τῆς Νεαπόλεως κλπ. Ἐπὶ τῶν νεωτέρων σιννοκεράμων ἡ ζωγραφικὴ ἐξελίσσει πάντα τὸν θησαυρὸν τῶν ἑαυτοῖς χρωμάτων διὰ τοῦ τολμηροῦ χρωστῆρος τοῦ ἀριστοτέχνου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ καὶ τὸ ἐν μέσῳ τοσούτων μικρῶν καὶ χαριέντων ἀριστουργημάτων τερπόμενον ἴσως ὄμμα τοῦ ἐμπόρου, ἐν ἀνυπομονησίᾳ ἐπὶ τέλους ἀναζητεῖ ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἐθνικωτέρου ἐμπορίου, καὶ ἀποστρέφεται ἀπὸ τοῦ πινακίου, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου παρὰ τὸν μειδιῶντα ῥοδόχρουν ἐρωτιδέα μορφάζει τὸ ἐπίγραμμα τῆς ἀξίας—δισχίλια φράγκα—ἐρώτων περὶ ἑαυτὸν πού ἆρά γε λανθάνει τὸ ἄλλο ἐκεῖνο πινάκιον, ὅπερ ἀντὶ ὀλίγων μόνον λεπτῶν δύναται νὰ κοσμήσῃ τοῦ πτωχοῦ τὴν τράπεζαν.

Κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο ἡ ἔκθεσις εἶναι μᾶλλον πτωχὴ καὶ ἡ ἐν γένει ἐν Ἰταλίᾳ παραγωγὴ τῶν κοινῶν κεράμων ἐπιτρέπει εἰσέτι τὴν ἐκ Γαλλίας καὶ διὰ τὰς κοινοτέρας ἐξ Ἀγγλίας μετρίαν εἰσαγωγήν. Βέβαιον ὅμως ὅτι οἱ ἐπίσης κοινῆς χρήσεως ἰταλικοὶ κέραμοι ἐξάγονται ὡσαύτως εἰς Ἀνατολὴν καὶ Ἀμερικήν, καὶ ὅτι ἐν Μεδιολάνοις καὶ Φλωρεντίᾳ ὁ ἐξ Ἑλλάδος ἀγοραστὴς δύναται νὰ τύχῃ πλεονεκτημάτων τινῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἀπωτέραις χώραις ἀγοραζομένου εἴδους.

Ὅ,τι εἶπον περὶ τῆς κεραμοπλαστείας, εἰρήσθω καὶ περὶ τῆς ὑελουργίας ἀπαράλλακτα· καὶ ἐν ταύτῃ τὸ καλλιτεχνικὸν εἶδος ἀποκρύπτει ἐντελῶς τὸ κοινῶς ἐμπορικόν.

Ὡς παραγωγὸς τοῦ πρώτου ἐξέχει ἀπολύτως ἡ Βενετία· τὰ ἐκ κρυστάλλου περιώνυμα αὐτῆς κάτοπτρα, αἱ ἐκ κρυστάλλου ἐπίσης καὶ ὑέλου κεχρωματισμένου κομψαί, χαριέσταται, πολύφωτοι λυχνίαι, τὰ μωσαϊκά της, τὰ μυρίων εἰδῶν ὑέλινα κοσμήματα, διακρινόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁμοειδῶν ἐκθεμάτων ἑτέρων ἔτι πόλεων, ἐπιδεικνῦσι τὸν πλοῦτον τῶν ἐργοστασίων της, τὴν εὐφυΐαν καὶ φιλοκαλίαν τῶν ἐργατῶν της.

Ἐκ τῶν κοινῆς χρήσεως ὑέλων τὰ μὲν κρυστάλλινα ἐπιτραπέζια σκεύη καὶ ὅμοια προφαίνουσι τὴν βιομηχανίαν ταύτην ἀρτιγενῆ, τὰ πρῶτα ἐν Ἰταλίᾳ ποιουμένην βήματα· τὰ ἁπλῶς ὑέλινα μαρτυροῦσι τὴν ἀδυναμίαν τῶν κεφαλαίων, ὅπερ αὕτη ἀπασχολεῖ· ὁμοίως αἱ πρὸς τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων ἀναγκαιοῦσαι φιάλαι καὶ αἱ ὕελοι τῶν παραθύρων· ἐκ τῶν πρώτων ποσότητά τινα ἀποστέλλει εἰσέτι ἡ Γαλλία, ἐκ τῶν δευτέρων, εἰ καὶ τὰ εἰδικῶς παράγοντα αὐτὰς ἐγχώρια ὑελουργεῖα εἰσὶ πολυαριθμότερα, οὐχὶ ἀδιάφορος ποσότης εἰσάγεται ἐκ τῆς Βελγικῆς. Οἱ πρὸς μεταποίησιν εἰς κάτοπτρα κρύσταλλοι εἰσάγονται ἅπαντες οἱ μὲν λεπτότεροι ἐκ Γερμανίας, οἱ δὲ παχύτεροι ἐκ Γαλλίας καὶ Βελγικῆς.

Εἰς τὴν κεραμοπλαστείαν δέον ἔτι ν' ἀναγάγω τὴν καλλιτεχνικὴν μᾶλλον παραγωγὴν ἀγαλματίων ἐξ ἐψημμένης γῆς χρησίμων πρὸς διακόσμησιν οἰκοδομῶν, κήπων, ἀντιθαλάμων κλπ. ὡς καὶ πλείστων ἔτι ἀντικειμένων καὶ κοσμημάτων δι' οἰκοδομάς· εἰς δὲ τὴν ὑελουργίαν ἀνακτέα ἐπίσης ἡ ποικίλη ἐπεξεργασία τοῦ ἀλαβάστρου.

Μακρότερα περὶ κεράμων ἢ ὑέλων θὰ ἦσαν λεπτομέρειαι, ἐν ᾗ ἀναλογίᾳ αἱ σύντομοι αὗται ἀνταποκρίσεις περὶ τῶν διαφόρων τάξεων πραγματεύονται. Πρὶν ἢ ὅμως περάνω τὴν παροῦσαν, προστίθημι τὴν παρατήρησιν ταύτην περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑελουργείου, ὅπερ, καθ' ἃ ἐνθυμοῦμαι, πλέον ἢ ἅπαξ ἀρξάμενον τῶν ἑαυτοῦ ἐργασιῶν ἐδέησε μετὰ βραχὺ νὰ διακόψῃ αὐτάς· γνωρίζω δύο ὑελουργεῖα παρὰ τὴν Νεάπολιν, ἐπὶ τὰ ὁποῖα ἡ αὐτὴ δυσμοιρία βαρύνει· ἀγνοῶ πῶς οἱ ὑελουργοὶ τοῦ Πειραιῶς ἐξηγοῦσιν αὐτήν, τὸ καθ' ἑαυτούς· ἤκουσα ὅμως τοὺς ἐν Νεαπόλει παραπονουμένους κυρίως διὰ τὴν ἐσφαλμένην κατασκευὴν τῶν καμίνων, ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἡ ποιότης τοῦ παραγομένου εἴδους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὡς ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν δαπανῶν σχετικὴ αὐτοῦ ἀξία.

Α.Γ.Η.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης τῇ διαταγῇ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἔκλεισε τὰ ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα. Τὴν αὐτὴν τύχην ὑπέστη καὶ τὸ ἐν Σμύρνῃ ταχυδρομεῖον ὅπερ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἔκλεισε βίᾳ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, 19 Νοεμβρίου.

— Ὁ ἐν Πάτραις Σύλλογος «Λαύρα» ἐψήφισε τὰ ἑπόμενα ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῆς 19 Νοεμβρίου α) ὅτι ἐμμένει εἰς τὸ τοῦ 1879 ψήφισμα αὐτοῦ κατὰ τῶν πολιτευτῶν Καλαβρύτων· β΄) οὐδόλως ἐννοεῖ νὰ συσχετισθῇ μετ' ἐκείνων οὓς διὰ τῆς «Λαύρας» ἐχαρακτήρισεν ὡς συνδυασμοὺς ἑταιρίας ἀθεμίτου· γ΄) ἐπιδοκιμάζει πληρέστατα καὶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐν τῇ διαλυθείσῃ Βουλῇ πολιτείαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α ρ ι-

Ἀλλ' ὅμως, ἴσως δὲν ἐπιβαρύνει αὐτὸν ὅλο τὸ πταῖσμα. Ἀκούσετε, κύριοι δικασταί· δὲν πρέπει εἰς ἄνθρωπον ἐξουθενημένον, ὁποῖος εἶμ' ἐγώ, νὰ δίδῃ συμβουλὴν εἰς μίαν κοινωνίαν, ἀλλ' ἡ ἀτίμωσις ἀπὸ ὅπου ἐπροσπάθησα νὰ ἐξέλθω εἶνε λύμη βλαβερά. Τὸν κατεργάρη τὸν κάμνουν τὰ κάτεργα. Λάβετε, ἂν θέλετε, εἰς σημείωσιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Πρὶν τοῦ κατέργου, ἤμουν ἕνας πτωχὸς χωριάτης, ἄνθρωπος μὲ πολὺ περιωρισμένον νοῦν, σχεδὸν ἕνας βλάξ. Ἤμουν ἠλίθιος καὶ ἔγινα φαῦλος· ἤμουν ξύλον, καὶ ἔγινα δαυλός. Ἀκολούθως μ' ἔσωσε ἡ ἐπιείκεια καὶ ἀγαθότης, ὡς μὲ εἶχε ἀπολέσει ἡ αὐστηρότης. Ἀλλὰ ζητῶ συγγνώμην· δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταλάβετε αὐτούς μου τοὺς λόγους. Θὰ εὕρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου, μέσα εἰς τὴν στάκτην τῆς ἑστίας, ἓν νόμισμα· τὸ δίφραγκον ὅπου ἔκλεψα πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τὸ παιδί, τὸν Μιχαλάκη. Ἄλλο νὰ προσθέσω δὲν ἔχω. Κρατήσετέ με. Βλέπω τὸν κύριον εἰσαγγελέα νὰ κινῇ τὴν κεφαλήν· θὰ λέγῃ βέβαια, — ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐτρελάθηκε. Δὲν μὲ πιστεύουν, καὶ τοῦτο εἶνε λυπηρόν· ἀλλὰ προσέξετε, τοὐλάχιστον μὴ καταδικάσετε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Πῶς! αὐτοὶ ἐδῶ δὲν μ' ἐνθυμοῦνται! Ἤθελα νὰ ἦτον ὁ Ἰαβέρης παρών. Ἐκεῖνος θὰ μὲ ἀνεγνώριζε.

Στραφεὶς δὲ τότε πρὸς τοὺς τρεῖς ἐκείνους μάρτυρας, — Μωρὲ Πρεβετᾶ, λέγει πρὸς τὸν πρῶτον· δὲν εἶσαι σὺ ὅπου εἰς τὸ κάτεργο ἐπωνόμαζαν Βράκα; Δὲν μὲ γνωρίζεις, μωρέ; Δὲν θυμᾶσαι; Θυμᾶσαι τοὺς τιράνταις ἐκείνους τοὺς βαμβακερούς, τοὺς πλεκτούς, μὲ τετράγωνα ἐπάνω πλουμίδια, ὅπου κρατοῦσαν τὸ πανταλόνι σου, ὅταν ἦσουν εἰς τὸ κάτεργο;

Ἔκθαμβος ὁ Πρεβετᾶς καὶ ἔμφοβος, παρετήρει τὸν πρὸς αὐτὸν λαλοῦντα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Αὐτὸς δ' ἐξηκολούθησε.

— Ἀμ' σύ, μωρὲ Βρωμοσπιτάκη, σὺ ὅπου ἐπωνομάζουσουν Θεομπαίκτης, δὲν ἔχεις ὅλη τὴν δεξιά σου ὠμοπλάτη καυμένη βαθυὰ ἐπειδὴ θέλησες μιὰν ἡμέρα νὰ ἐξαλείψῃς ἀπ' αὐτὴν τὰ ἔγκαυστα ἐπάνω της τρία ἀρχικὰ γράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα σημειώνονται οἱ κατάδικοι τῶν κατέργων, καὶ δι' αὐτὸ ἐπλάγιασες ἐπάνω εἰς μία σιδήρινη πυροστιά; Ὅμως τὰ γράμματα πάλιν φαίνονται. Ἀποκρίσου· εἶνε αὐτὸ ἀλήθεια;

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Βρωμοσπιτάκης.

Ἀπετάθη τότε πρὸς τὸν Ψαθομάναν.

— Ψαθομάνα, ἐπάνω εἰς τὸν βραχίονά σου τὸν ἀριστερό, ἔχεις γράψει μὲ γαλάζια γράμματα, ἀνεξάλειπτα, καμωμένα μὲ καυμένο μπαροῦτι, τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Γαλλία — «1 μαρτίου 1815.» Σήκωσε τὸ μανίκι σου.

Ὁ Ψαθομάνας ἀνέσυρε τὴν χειρίδα του· πάντων τῶν περὶ αὐτὸν οἱ ὀφθαλμοὶ ἔκλινον ἵνα ἴδωσι τὸν γυμνωθέντα αὐτοῦ βραχίονα. Εἷς δὲ τῶν χωροφυλάκων ἐπλησίασεν ἕνα λύχνον· ἡ χρονολογία εὑρέθη ἀληθῶς ἐντετυπωμένη ἐπὶ τῆς σαρκός.

Ὁ δύστηνος Μαγδαληνὴς ἐστράφη τότε πρὸς τὸ ἀκροατήριον καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς μετὰ μειδιάματος. Τοῦτο τὸ μειδίαμα, καὶ ἕως σήμερον ὅσοι ἐνθυμοῦνται ῥαγίζεται ἡ καρδία των· μειδίαμα θριάμβου καὶ ἅμα ἀπελπισμοῦ.

— Παρατηρεῖτε, εἶπεν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιάννης Ἀγιάννης!

Δὲν ὑπῆρχον πλέον εἰς ἐκεῖνον τὸν περίβολον οὔτε δικασταί, οὔτε κατήγοροι, οὔτε χωροφύλακες· ὑπῆρχον μόνον ὄμματα ἀτενῆ καὶ καρδίαι πάλλουσαι ὑπὸ συγκινήσεων. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐλησμόνησεν ὅτι ἦτον ἐκεῖ ἵνα ἀνακρίνῃ, ὁ πρόεδρος ἵνα προεδρεύσῃ, ὁ συνήγορος ἵνα ὑπερασπίσῃ. Παράδοξον! οὐδ' ἐπερώτησις ἔγινεν, οὐδὲ ἐξουσία τις ἐπενέβη. Τῶν μεγάλων θεαμάτων ἴδιον εἶνε νὰ συναρπάζωσι τὰς ψυχὰς ὅλας, καὶ ὅλους τοὺς περιεστῶτας νὰ καθιστῶσιν ἁπλοῦς θεατάς.

Κατέστη ἀναντίρρητον ὅτι ὁ ἐνώπιον αὐτῶν ἦτον αὐτὸς ὁ Γιάννης Ἀγιάννης. Ἡλίου προφανέστερον. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἔπλησε φωτὸς τὸ τέως σκοτεινότατον ζήτημα. Δὲν ἐχρειάσθη πλέον ἄλλη ἐξήγησις· ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος, ὡς δι' ἀποκαλύψεως ἠλεκτρικῆς, ἔγνω παραυτὰ τὴν ἁπλῆν ὅσον καὶ μεγαλοπρεπῆ ἱστορίαν ἀνθρώπου παραδίδοντος ἑαυτόν, ὅπως μὴ καταδικασθῇ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἄνθρωπος.

— Δὲν θέλω νὰ διαταράξω περιπλέον τὸ δικαστήριον προσέθεσεν ὁ Ἀγιάννης. Ἀναχωρῶ, ἀφοῦ δὲν μὲ κρατοῦν. Πολλὰς ἔχω ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις νὰ τελειώσω. Ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς γνωρίζει ποῖος εἶμαι, καθὼς καὶ ποῦ ὑπάγω· ὅταν θέλῃ, διατάττει τὴν κράτησίν μου.

Καὶ ταῦτα εἰπών, κατηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου. Δὲν ἠγέρθη φωνή, δὲν ἡπλώθη χεὶρ ὅπως τὸν ἐμποδίσῃ. Ὅλοι μάλιστα τὸν ἤνοιξαν τόπον ὅπως διαβῇ. Εἶχε τὸ θεοείκελο ἐκεῖνο, πρὸ τοῦ ὁποίου τὰ πλήθη ὀπισθοχωροῦν καὶ ἀνοίγονται. Διῆλθε διὰ βημάτων βραδέων. Οὐδείς ποτε ἔμαθε τίς ἀνεπέταξεν αὐτῷ τὴν θύραν, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ θύρα εὑρέθη ἠνεῳγμένη, ὅταν ἐπλησίασεν εἰς αὐτήν. Ἐκεῖ σταθείς, ἐστράφη καὶ εἶπε· — Κύριε εἰσαγγελεῦ, διατελῶ πάντοτε ὑπὸ τὰς διαταγάς σας.

Ἀποταθεὶς δ' ἔπειτα πρὸς τὸ δημόσιον, — Πιστεύω, εἶπεν, ὅτι οἱ παρόντες ὅλοι μὲ θεωρεῖτε ὡς ἄξιον οἴκτου. Καὶ ὅμως, ὅταν συλλογισθῶ τί ἦλθα εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ κάμω, θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου μᾶλλον ὡς ἀξιοζήλευτον. Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, θὰ ἐπρόκρινα νὰ μὴ συνέβαινε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καθὼς συνέβη.

Ἐξῆλθε. καὶ ἡ θύρα ἐκλείσθη καθὼς εἶχεν ἀνοιχθῆ, διότι οἱ πράττοντες ὑψηλά τινα ἔργα, πάντοτε εἶνε βέβαιοι ὅτι μεταξὺ τοῦ πλήθους εὑρίσκεται ὁ ὑπηρετήσων αὐτούς.

Δὲν παρῆλθεν ὥρα, καὶ οἱ δικασταὶ ἠθώωσαν ἀπὸ πάσης κατηγορίας τὸν λεγόμενον Γιαστούραν· ἀπολυθεὶς δὲ οὗτος παραυτά, ἀνεχώρησεν ἔκπληκτος, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τρελοὺς θεωρῶν, καὶ οὐδὲν τῶν τῆς ὀπτασίας ταύτης κατανοῶν.

σ τ ε ί δ ο υ Κ. Ο ἰ κ ο ν ό μ ο υ, ἐκφράζει δὲ λύπην ἐπὶ τῇ ἀποποιήσει του τοῦ ν' ἀποδυθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς Καλαβρύτων. δ΄) ἀποδοκιμάζει τὴν ἐν τῇ Βουλῇ πολιτείαν τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ Α. Φωτήλα, ε) ἀποδοκιμάζει τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἀλεξ. Θ. Ζαΐμη καὶ ς΄) ὑποδεικνύει εἰς τοὺς ἐκλογεῖς Καλαβρύτων τὸν κ. Ἀριστείδην Κ. Οἰκονόμου, τὸν κ. Γεώργιον Α. Πετιμεζᾶν, Κωνσταντῖνον Γκολφινόπουλον, Ν. Κορύλλον, Χ. Σουλιώτην, ἂν δὲν συνδυασθῇ, ἄλλως τὸν Δημήτριον Δημόπουλον.

— Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν κ. Γ. Μπένσης προήχθη εἰς εἰσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἐφετῶν.

— Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος διωρίσθη συμβολαιογράφος Λαρίσσης ὁ κ. Ν. Γ. Λάσκαρις ἱκανὸς περὶ τὰ δικαστικά.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πόρον ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Βασίλειος Δροσινὸς ὅπως ἀποδυθῇ εἰς τὸν προσεχῆ βουλευτικὸν ἀγῶνα. Ζητοῦμεν νέους ἄνδρας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην οὐδαμῶς διστάζομεν νὰ συστήσωμεν τοῖς ἐκλογεῦσι Πόρου τὸν κ. Βασίλειον Δροσινὸν κεκτημένον ἄλλως πάντα τὰ προσόντα πρὸς ἀληθῆ ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ.

— Ἀνεχώρησεν ἐπίσης εἰς Κυνουρίαν ὁ κ. Ι. Καλοστύπης συντάκτης τῆς ἐν Πειραιεῖ «Σφαίρας» πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς εἴχομεν προαναγγείλει σκοπόν.

— Πρὸ μηνὸς σχεδὸν ἐπιδιορθοῦται ἡ γέφυρα ἡ ἑνοῦσα τὴν εἰς Κολοκυνθοῦν ἄγουσαν ὁδὸν καὶ ἐν τούτοις ἀδύνατος εἶναι ἔτι ἡ περαίωσις ἥτις καθίσταται ἀπαραίτητος διότι διὰ τῆς γεφύρας ταύτης καὶ μόνης συγκοινωνοῦν αἱ Ἀθῆναι μετὰ τοῦ προαστείου τούτου καὶ τῶν παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς πόλεως συνοικισμῶν τῶν χωριζομένων ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ μικροῦ ῥεύματος δι' οὗ ἐν ὑπαίθρῳ διαρρέουσι αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ὑπονόμων. Τοιουτοτρόπως ἀναγκάζονται οἱ ἐκ Κολοκυνθοῦς μεταφέροντες τὰ προϊόντα αὐτῶν νὰ διαγράφωσι μέγιστον κύκλον ὅπως εἰσέλθωσι εἰς τὴν πόλιν. Ἀδιαφορεῖτε διὰ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ὑπονόμων καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπείας, τοὐλάχιστον μὴ διακόπτετε τὴν συγκοινωνίαν τῶν φορολογουμένων!

— Ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ πραγματείᾳ τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπαδιαμαντοπούλου παρεισέφρυσαν τυπογραφικά τινα λάθη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σπουδαῖα, ἅτινα ὅμως ἀφίενται εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ ἀναγνώστου.

— Ἡ «Βακήτ» περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας γράφει: Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀπέρριψαν τὴν περὶ τοῦ μονοπωλείου τῶν καπνῶν πρότασιν τῶν ὀθωμανῶν ἐπιτρόπων, διότι ἐζητήθη ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει τὰ μὴ δοθῇ εἰς τοὺς πιστωτὰς ποσὸν ὑπέρτερον τῶν 800,000 λιρῶν ἐκ τῶν προσόδων τοῦ μονοπωλείου, καὶ ἑπομένως τὸ πλεόνασμα νὰ μένῃ εἰς τὴν Πύλην. Ὁ κ. Βέττενδωρφ ὅμως προέτεινε ν' ἀρεθῇ κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τοῦ μονοπωλίου καὶ νὰ προσλάβωσι τύπον ἀποφάσεως αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθεῖσαι ὁμοφωνίαι. Ἐπὶ τούτῳ ὁ μὲν κ. Βούρκε ἔκρινε καλὸν ὅπως τὸ πλεόνασμα διανεμηθῇ μεταξὺ τῆς νέας διευθύνσεως καὶ τῆς Πύλης, ὁ δὲ κ. Βάλφρεϋ μεταξὺ τῶν ὁμολογιούχων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Πύλης μετὰ τῶν ἐργολάβων τοῦ μονοπωλείου ἀφ' ἑτέρου. Οἱ ἐπίτροποι Γερμανίας καὶ Αὐστρίας καὶ οἱ κ. κ. Βέττενδωρφ, Ὀχανές, καὶ Γῶσερ ἀπεδέξαντο τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βάλφρεϋ ὑποσχεθέντες ν' ἀπαντήσωσιν ὁριστικῶς. Οἱ τραπεζῖται τοῦ Γαλατᾶ ἀντέστησαν κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βέττενδωρφ γενομένης ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ συμβολαίου ζητήσαντες τὴν ἐν αὐτῇ καταχώρησιν τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων. Σήμερον γενήσεται σκέψις περὶ τούτου μεταξὺ τοῦ κ. Βέττενδωρφ καὶ τῶν τραπεζιτῶν. Ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀντιστάσεως τούτων λέγεται ὅτι ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι δὲν κατεχωρήθη ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ὅτι θὰ λαμβάνωσιν οὗτοι 590,000 ἐτησίως ἀπέναντι τοῦ χρεωλυσίου καὶ τοῦ τόκου.

— Ὁ κόμης Σαὶν Βαλλιὲ ἐρωτηθεὶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Γαμβέττα, μάλιστα δὲ τὸ πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ Βουλῇ ἀναγνωσθὲν πρόγραμμα. Τὸ νέον ὑπουργεῖον εἶναι δι' αὐτὸν λίαν ἐκπεφρασμένον ἄλλως τε ἀποσύρεται ἄνευ λύπης ἢ θλίψεως τινος.

— Καθὰ λέγει ἡ «Χακηκάτ,» ὁ ἔλλην πρεσβευτής, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ὁροθετικῇ ἐπιτροπῇ, μετέβη εἰς τὴν Πύλην καὶ παρουσίασεν αὐτοὺς εἰς τὸν Ἀσσὴμ πασσᾶν καὶ τὸν πρωθυπουργόν.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Βακήτ». Μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου ἡ Πύλη ἀπέστειλεν ὡς λέγεται, εἰς τοὺς παρὰ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ἀντιπροσώπους αὐτῆς διακοίνωσιν, περιέχουσαν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις. Κατὰ τὸ περιεχόμενον τῆς διακοινώσεως ταύτης ἡ Πύλη προέβη εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου διότι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔκλεισε τὸ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανικόν, καθ' ὃν χρόνον διαπραγματεύσεις περὶ αὐτοῦ διεξήγοντο μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Ἡ δὲ «Χακηκάτ» γράφει περὶ τοῦ ζητήματος τούτου τάδε: Γνωστὸν ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐκλείσθη διότι ἔπραξε προηγουμένως τὸ αὐτὸ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τὸ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανικὸν ταχυδρομεῖον. Κατ' ἰδιαιτέρας ἀκριβεῖς πληροφορίας προχθὲς ἐκλείσθησαν καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Κρήτῃ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα κατόπιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεισῶν ὁδηγιῶν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἐζημιώθη ἡ γείτων Ἑλλάς. Ἡ στάσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ἀγαθῶν προθέσεων, μεθ' ὧν ἡ Πύλη προέβη εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ὁροθετικοῦ ζητήματος προυκάλει λύπην, ἤδη δὲ εἰς τὴν λύπην ταύτην προσετέθη καὶ τὸ παράδοξον.

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης ἐπί τινων ἄρθρων τῆς ἀραβικῆς ἐφημερίδος «Ἐλ-Δζεβάιτ», δυσμενῶς περὶ τῆς Γαλλίας ἐκφραζομένων. Ἡ Πύλη ἀπαντῶσα ἐπέστησεν ἐπίσης τὴν προσοχὴν τοῦ πρεσβευτοῦ ἐπὶ ἄρθρων τινῶν τῆς ἐν Παρισίοις ἐφημερίδος «Μουνεβίχ», μετερχομένης ἐχθρικὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν γλῶσσαν.

— Ὁ «Ἀνατολικὸς Κῆρυξ» λέγει ὅτι αἱ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Βαγδάτην προτάσεις τοῦ ὁμίλου Στρούσβεργ δὲν προὐχώρησαν λίαν. Ἡ δυσχέρεια ἔγκειται ἐν μέρει μὲν εἰς τὰς ἥκιστα εὐαρέστους ἀναμνήσεις, ἃς ἐγκατέλιπεν ὁ κ. Στρούσβεργ ὡς ἐργολάβος, ἐν μέρει δὲ εἴς τινα σημεῖα τοῦ σχετικοῦ σχεδίου. Ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Στρούσβεργ Δριγάλσκη πασσᾶς ἐπιδιώκει τὰς διαπραγματεύσεις συντόνως καὶ μετά τινος ἐλπίδος ἐπιτυχίας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πληθυσμὸς τοῦ Βασιλείου κατὰ τὰς ἀπαριθμήσεις τοῦ 1879.

Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας κ. Α. Μανσόλα, τὸ ἀνῆκον εἰδικὸν φυλλάδιον περὶ τῶν δεδομένων τῆς νεωτέρας ταύτης ἀπαριθμήσεως, περιλαμβάνον τὴν ἀναλυτικὴν αὐτῶν ἔκθεσιν καὶ τὴν λογικὴν ἐξέτασιν τῶν πορισμάτων. Προτιθέμενοι νὰ ἐπιφέρωμεν σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τινὰς ἐπ' αὐτῶν, ἃς ὑποχρεούμεθα ἐν μέρει νὰ κάμωμεν ἕνεκα ἰδιαιτέρων τινῶν περιστάσεων, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ προτάξωμεν συνοπτικῶς ἰδέας τινὰς περὶ τῆς ἐπισήμου στατιστικῆς καὶ τῶν ἔργων της ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ στατιστικὴ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἔτι καταστάσει τῶν ἐθνῶν, ἂν καὶ δὲν ἦτο γνωστὴ ὡς ἐπιστήμη, ἦτον οὐχ ἧττον χρήσιμος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καὶ πράξει τῶν ἐργασιῶν της, αἵτινες περιωρίζοντο εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Οἱ Ἑβραῖοι, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τῆς Ἁγίας αὐτῆς Γραφῆς, ἦσαν ἀνέκαθεν δεδομένοι εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέτρον, τὰς κυριωτέρας ἐργασίας της· ὁ Θεός, λέγει τὸ βιβλίον τῆς σοφίας, διέθεσε τὰ πάντα μετὰ μέτρου, μετ' ἀριθμοῦ καὶ μετὰ βάρους. Ἕνεκα τῆς οἰκειότητος ταύτης τῶν ἀριθμῶν, ἥτις καὶ νῦν διακρίνει αὐτήν, οἱ Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν οἱ μᾶλλον ἐξοικειωμένοι μετὰ τῶν ἀπαριθμήσεων τοῦ πληθυσμοῦ, οὕτω καὶ τὸ Βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν, τὸ τέταρτον τῆς Πεντατεύχου, ὀνομάζεται δι' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, ἕνεκα τῶν ἀπαριθμήσεων τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Λευιτῶν.

Εἰς τὴν Περσίαν ὡσαύτως, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν Ἀχαιμενιδῶν, ἐγένοντο χρήσεις στατιστικῶν πληροφοριῶν, καὶ ἐξετελέσθησαν τοιαῦται ἐργασίαι ἀνάλογοι τῶν ἑβραίων πρὸς σκοπὸν οἰκονομικὸν καὶ στρατιωτικὸν μᾶλλον κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. Εἰς τὴν παλαιὰν Αἴγυπτον οἱ φόροι εἰσεπράττοντο καθ' ἓν εἶδος τακτικοῦ κτηματολογίου, ἀλλ' ἀπέκειτο καὶ ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν παρατήρησιν διακεκριμένου σοφοῦ ἀνδρός, τοῦ φιλέλληνος κ. Χ. Hesling, συνεργάτου καὶ συναδέλφου τοῦ Κετελὲ καὶ ἐπισήμων στατιστικῶν, εἰς τὴν κοιτίδα καὶ πρώτην ἑστίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, νὰ λάβῃ τὰς τιμὰς τῶν πρώτων πραγματικῶν προόδων τῆς στατιστικῆς· δύναται τις ἐκ τῶν πολιτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκ τῶν μετὰ τοῦ Εὐθυδήμου ὁμιλιῶν τοῦ Σωκράτους, ἐκ τοῦ περὶ τῶν προσόδων τῆς Ἀττικῆς συγγράμματος τοῦ Ξενοφῶντος, ἐκ τοῦ Θουκυδίδου καὶ τοῦ Πλουτάρχου περὶ στρατολογίας καὶ περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν διαφόρων τῆς Ἑλλάδος Πολιτειῶν, καὶ ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ἔτι ἐν τῇ Ἰλιάδι ἐξιστορήσεων, περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ Τρωαδιτῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Φιλοχώρου περὶ τῆς ἐπὶ Κέκροπος ἐνεργηθείσης ἀρχαίας ἀπαριθμήσεως τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν νὰ συλλέξῃ τὰς πλέον ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις, καὶ ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ τῆς λέξεως αὐτῆς τῆς στατιστικῆς, ἥτις παράγεται ἐκ τοῦ στατίζειν, ἀναγνωρίζεται ἡ ἐπὶ τούτου διακεκριμένη καὶ προεξέχουσα θέσις τῆς Ἑλλάδος· ἡ δὲ διὰ τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης τῶν μεθόδων τῆς ἐπανειλημμένη τῶν ἐθνῶν πρᾶξις κατέστησε προφανεῖς καὶ ἀναντιρρήτους τὰς ὠφελείας των, ὥστε σήμερον ἡ στατιστικὴ κατέστη τίτλος εὐγενείας, οὕτως εἰπεῖν, καὶ διάκρισις μεταξὺ τῶν μᾶλλον εἰς τὸ στάδιον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διακρινομένων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἁμιλλῶνται νῦν ποῖον νὰ δώσῃ τὴν μεγαλητέραν ἔκτασιν εἰς τὰς ἐργασίας της, διὰ τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ τῶν στατιστικῶν γραφείων, καὶ τῆς παροχῆς τῶν ἀπαιτουμένων μέσων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τελειοτέρων προγραμμάτων καὶ μεθόδων κατὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ὁδηγίας τῶν διαφόρων διεθνῶν Στατιστικῶν Συνεδρίων, τῶν ἐπὶ τούτων συνερχομένων περιοδικῶς εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν σημαντικωτέρων ἐθνῶν καὶ εὐκολύνοντα μεγάλως τὰς εἰδικὰς ταύτας ἐργασίας καὶ προόδους.

Ἀνεγνωρισμένη κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ὡς ἐπιστήμη τοῦ διαγινώσκειν καὶ ὁρίζειν διὰ τῶν παρατηρήσεών της τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἔλαβεν ὡσαύτως παρὰ τῶν σοφῶν διαφόρους προσωνυμίας καὶ τίτλους, ἐξ ὧν σημειοῦμεν τινάς. Οὕτω παρὰ τῶν μὲν ἐθεωρήθη, ὡς ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματός της, ὡς δηλοῦσα «κατάστασιν Ἐπικρατείας» καὶ ἑπομένως περιλαμβάνουσα εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της πάντα τὰ εἰς αὐτὴν καὶ τὴν πολιτείαν ἀποδιδόμενα καὶ σχέσιν ἔχοντα μετὰ τῆς διοικήσεώς της, δι' ὅπερ καὶ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾷν ἀπεκλήθη· παρὰ τῶν δέ, τὸ τοῦ Ἕλληνος σοφοῦ Πυθαγόρου δόγμα «περὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεως εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ σύμπαντος» ἐφαρμοζόντων ἐπ' αὐτῆς, ὅτι αὕτη διδάσκει διὰ τῶν ἀριθμῶν πῶς διοικοῦνται τὰ ἔθνη· παρ' ἄλλων δέ, τιμώντων ἐπίσης τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἀρυομένων τοὺς ὁρισμούς των, τὸ τοῦ σοφωτέρου τῶν Ἑλλήνων σοφῶν Σωκράτους γνωμικὸν ἐπ' αὐτῆς μεταφερόντων καὶ συμπεραινόντων, ὅτι αὕτη ἐστὶ «τὸ γνῶθι σαυτῷ» τῶν ἐθνῶν. Πρακτικώτερον δ' ὅλων ὁ Α΄ Ναπολέων ἀποκρινόμενος ἀπεκάλεσεν αὐτὴν «προϋπολογισμὸν τῶν πραγμάτων» ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἦναι οἱ ἀριθμοί της ἀληθεῖς.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας της καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων καὶ λαμπρῶν παραδειγμάτων τῶν νεωτέρων ἐθνῶν ὁδηγουμένη, προσέλαβεν ἐξ ἀρχῆς τὴν στατιστικὴν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν της, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμου γεγονότος τοῦ σημαντικοῦ καθιδρύματος τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, μεθ' οὗ ἡνώθη. Ἐὰν δὲ δὲν ἦναι ἐκ τῶν πρώτων ἐθνῶν εἰς τὸ στάδιον τῶν τοιούτων ἐργασιῶν, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἐκ τῶν τελευταίων, ὡς ἀπέδειξεν ἐπισήμως διὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως καὶ ἐμφανίσεως της [1] εἰς τὸ 2ον Διεθνὲς Στατιστικὸν Συνέδριον, τὸ ἐν Παρισίοις συγκληθὲν τῷ 1855. Ἐκθέσασα εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ἱστορίαν της, καὶ καταθέσασα ὑπ' ὄψιν τῶν σοφῶν καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὴν εὐάριθμα δοκίμια τῶν στατιστικῶν ἔργων τοῦ Γραφείου της συγκεφαλαιουμένων εἰς 48 Γενικοὺς Πίνακας, περὶ τῶν ἑξῆς διαλαμβανόντων στατιστικὰς πληροφορίας.

1. Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἔτη 1821, 1832, 1842 καὶ 1853.
2. Περὶ τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν τάξεων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.
3. Περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὅλων τῶν βαθμῶν.
4. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νεοσυλλεξίας.
5. Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1821, 1835, 1838 καὶ 1853.
6. Περὶ ἐμπορίου εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.
7. Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν δήμων, ἔξοδα καὶ ἔσοδα, μετά τινων διακρίσεων ὡς πρὸς τὰ διὰ τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν.
8. Περὶ τῶν κατὰ σχέδιον εὐθυγραμμίας ἀνεγερθεισῶν νέων πόλεων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκοδομῶν.
9. Περὶ τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν.
10. Περὶ δημοσίων ὁδῶν ἐν γένει.
11. Περὶ γεφυρῶν ὡσαύτως.
12. Περὶ ἀποξηράνσεων λιμνῶν.
13. Περὶ συνοικισμῶν καὶ μετοικισμῶν.
14. Περὶ οἰκονομίας τῆς Ἐπικρατείας, ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατὰ τοὺς δημοσίους προϋπολογισμούς.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἱστορίαν ταύτην, αἱ ἐργασίαι τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου ἐπεξετάνθησαν ἐφ' ὅλων τῶν σημειωθέντων ἀντικειμένων, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ ἰδίως τὸν πληθυσμὸν τοῦ Κράτους, καὶ αἱ δύω πρὸς διάγνωσιν αὐτοῦ ἐργασίαι, ἥ τε «τῶν ἀπαριθμήσεων» καὶ «ἡ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ» ἐξετελοῦντο πρὸ πολλοῦ, καὶ δημοσιεύσεις δὲ τακτικαὶ τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἔτος ἐγένοντο ἐξακριβουμένου διὰ τῶν ἐτησίων ἀπαριθμήσεων, αἵτινες ἀπὸ τοῦ 1836 ἄχρι τοῦ 1845 ἐλάμβανον χώραν κατ' ἔτος, ἀπὸ δὲ τοῦ τούτο κατὰ τριετίαν μέχρι τοῦ 1853, κατὰ δὲ τὰ μεσολαβοῦντα ἔτη, κατὰ τὴν περίοδον τῶν τριετῶν ἀπαριθμήσεων, ὁ πληθυσμὸς ἐξήγετο ἐκ τῶν περὶ κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ πληροφοριῶν, καὶ ἐδημοσιεύοντο κατ' ἔτος, ὥστε καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ταύτην περίοδον ἡ δημοσίευσις τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἔτος οὐδέποτε καθυστέρησε.

(ἀκολουθεῖ).

[1] Compte Rendu de la Deusième Session du Congrès International Statistique Paris mai 1855.